

מ"ת 62899/10/15 - מדינת ישראל, עו"ד א. בר יוסף, עו"ד צ. יונגר נגד שלום דומראני, לי שלמה בסה, רועי בונקר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 62899-10-15 מדינת ישראל נ' דומראני (עציר) ואח'

בפני כבוד הנשיא יוסף אלון

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד י. צרי עו"ד א. בר יוסף עו"ד צ.
מבקשת יונגר

נגד

משיבים

1. שלום דומראני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד א. פלדמן ואח'
2. לי שלמה בסה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מ. יוחאי ועו"ד י. נרקיס
3. רועי בונקר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ר. אטיאס

החלטה

1. ביום 10/5/2016 החליט בית משפט זה (כב' השופט נ. אבו טהה) לעצור את שלושת המשיבים עד לתום ההליכים נגדם בהליכי כתב אישום שהוגש נגדם.

נקבע באותה החלטה כי קיימות נגדם ראיות לכאורה להוכחת המיוחס להם באישום הראשון (קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות בנשק) ובעבירות קשירות קשר לפשע, מתן אמצעים לביצוע פשע ועבירות נשק שבאישום השני.

אשר לעבירות הנסיון לרצח שבאישום הראשון נקבע כי אומנם יש תשתית ראשונית של ראיות לכאורה - אולם בעוצמה נמוכה.

אשר לעבירות הנסיון לשידול (נגד משיב 1) וקשירת קשר לפשע (נגד משיבים 2 ו-3) שבאישום השלישי - נקבע כי עוצמת הראיות הלכאוריות הינה נמוכה.

נקבע בחלקה האופרטיבי של ההחלטה כי בהינתן עבירות הנשק וקשירת הקשר לפשע, נוכח עברם המכביד עד למאוד של שלושת המשיבים בפלילים ולאור נסיבות ביצוע עבירות אלה - המוכח לכאורה "... אין מקום לבחון חלופות מעצר קונקרטיות בעניינם של המשיבים בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים לשלום הציבור ובטחונו".

(אציין כי בעניינו של הנאשם הנוסף, הרביעי, בכתב האישום ניתנה ביום 20/7/16 החלטה נפרדת של כב' השופט נ. אבו טהה ובה הורה על מעצרו עד לתום ההליכים באיזוק אלקטרוני. ערר המדינה על החלטה זו תלוי ועומד לעת הזו בביהמ"ש העליון).

2. שלושת המשיבים עררו על החלטת המעצר לבית המשפט העליון .

בהחלטה מפורטת מיום 22/6/16 - קיבל כב' השופט ס. ג'ובראן את הערר בחלקו - כאשר תמציתה האופרטיבית של ההחלטה הינה כדלהלן:

א. "אין מקום להתערבות בקביעותיו של בית המשפט המחוזי בכל הנוגע לתשתית הראייתית נגד עוררים 1 ו-3 (המשיבים 1 ו-3 דן - י.א) בעניינו של עורר 2 (המשיב 2 - י.א) מצאתי כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לעבירות הנוגעות ל"אקדח 2" באישום הראשון, ומנגד קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת נגדו ביחס ל"אקדח 3" באישום השני" (סעיף 30 להחלטה).

ב. "הדין יושב לבית המשפט המחוזי כדי שיבחן את החלופות הקונקרטיות למעצר מאחורי סורג ובריח.

יודגש כי לבית המשפט המחוזי שיקול דעת מלא להחליט האם ניתן לשחרר את המשיבים לחלופות המעצר המוצעות, ואילו תנאים יידרשו לשם כך - כאשר, כאמור, אינני מביע כל עמדה בעניין זה.

העוררים יוותרו במעצר עד להחלטה אחרת של ביהמ"ש המחוזי" (סעיף 36 להחלטה).

הדין הושב אפוא לבית משפט זה . ביום 30.6.16 החליט כב' השופט נ. אבו טהה על קבלת תסקירי מעצר בהם " שרות המבחן יעמוד על רמת מסוכנותם של המשיבים וכן על מסוגלות החלופות המוצעות להציב גבולות להתנהגותם של המשיבים"

המשך הדיון, לאחר קבלת תסקירי המעצר, נקבע ליום 25/7/16 - במהלך הפגרה - ונדון בפני כשופט תורן.

ערב הדיון הגיש שירות המבחן את תסקירי המעצר המפורטים בעניין שלושת המשיבים.

שרות המבחן חיווה דעתו, לעניין כל אחד משלושת המשיבים, כי בהינתן דפוסי חייהם העבריינים, עברם הפלילי ורמות הסיכון הנשקפות מכל אחד מהם - אין הוא בא בהמלצה על שחרורם בערובה או על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. (בהמשך אוסיף ואפרט בעניין כל אחד משלושת התסקירים)

בישיבת 25/7/16 טענו סנגורי המשיבים כי החלטת ביהמ"ש העליון בערר (22/6/16) משמעה הינו העדפת חלופת מעצר בעניין המשיבים.

על-כן, משלא מצא שרות המבחן דופי באישיותם וטיבם של הערבים והמפקחים שהוצעו לחלופות המעצר - יש לדחות את עמדת תסקירי המעצר ולהורות על שחרור שלושת המשיבים לחלופות המעצר שהציעו.

ב"כ המשיבה טוענים לעומתם כי החלטת ביהמ"ש העליון בערר לא קבעה העדפה כלשהי לחלופת מעצר על פני מעצר המשיבים וכי בחינת מסוכנותם, עילות המעצר נגדם ועמדת שרות המבחן בשלושת התסקירים מחייבים בנסיבות העניין את הותרתם במעצר של ממש עד לתום ההליכים נגדם.

3. בשלב זה אציין כי פרטי האישומים שבכתב האישום וחומרי החקירה והראיות לכאורה נסרקו ופורטו בפרטי פרטים בהחלטת המעצר המקורית (מיום 10/5/16) ושבו ונסקרו בפירוט בהחלטת ביהמ"ש העליון בערר (מיום 22/6/16).

על כן - נמנעתי מלשוב ולפרט, תוך ציון התמצית שבתמצית האמורה בפתח הדברים לעיל.

4. אפנה אפוא בתחילה להחלטת ביהמ"ש העליון בערר.

בסעיף 32 להחלטה שב ביהמ"ש ומפנה להלכה הפסוקה לפיה:

" שקילת האפשרות לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני טעונה בחינה דו שלבית.

ראשית, על בית המשפט לבחון האם חלופה כשלהי עשויה באופן עקרוני, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולאין את הסיכון לפגיעה בהליך המשפטי לרמה המתקבלת על הדעת.

בשלב השני, נדרש בית המשפט לבחון חלופות קונקרטיות המוצעות לו ואת מידת התאמתן למידותיו של הנאשם הספציפי בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנשקף ממנו.

בהתאם לבדיקה דו-שלבית זו ייתכנו מקרים בהם ביהמ"ש ישתכנע במסגרת השלב הראשון, כי המסוכנות או החשש מפני שיבוש יהיו כה מובהקים בנסיבות המקרה עד אשר שום חלופה לא תסכון - ואז לא יידרש ביהמ"ש לבחינת חלופות קונקרטיות."

כך אומנם סבר בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ. אבו טהה) בהחלטת המעצר מיום (10/5/16).

בנקודה זו התקבל כאמור הערר - וכנאמר בסעיף 34 להחלטה בערר :

"בנסיבות המקרה שלפני, לא שוכנעתי כי מסוכנותם של העוררים 1 ו-2 כפי שהיא משתקפת מכתב האישום ומעברם הפלילי היא מובהקת עד כדי כך ששום חלופת מעצר לא תוכל ברמה העקרונית להפיג אותה באשר לעורר 3 מסוכנותו היא מובהקת יותר נוכח עברו הפלילי עם זאת, נוכח חלקו המצומצם יותר בעובדות כתב האישום ... סבורני כי אף בעניינו יש מקום לבחון חלופה קונקרטית".

הנה אפוא מסגרת הדין אשר נקבעה בהחלטת הערר ואשר לשמה הושב הדין לבית משפט זה. לאמור - קיום הדין והבחינה הנדרשים לשלב השני של הלכת המבחן הדו-שלבי.

כמצוטט לעיל (מסעיף 32 להחלטת הערר), מבחן ה"שלב השני" עניינו :

".... לבחון חלופות קונקרטיות המוצעות לנאשם ואת מידת התאמתן למידותיו של הנאשם הספציפי בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסכון הנשקף ממנו".

ובהתאם לכך - ייבחנו הדברים להלן.

על הסיכון והמסוכנות הנשקפים מהמשיבים דנן נוכח העבירות המיוחסות להם -והמוכחות לכאורה - נאמרו מפורשות הדברים דלהלן בהחלטת הערר בבית המשפט העליון (סעיף 33 להחלטה).

"אין לחדד כי נשקפת מהעוררים (המשיבים דנן) מסוכנות. אמנם נקבע כי אין ראיות לכאורה לעבירות נסיון לרצח ונסיון שידול לרצח המיוחסות לעוררים 1 - 2 אך נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לעבירות הנוגעות לאספקת נשק ואמצעים לביצוע פשע.

ככלל, עבירות נשק מצדיקות מעצר עד תום ההליכים - הן בשל קיומה של עילת מעצר סטטוטורית בעבירות אלה מכוח שילוב סעיפים 21 (א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, והן בשל המסוכנות לציבור הנשקפת מהן.

בהתאם, נפסק כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול את המסוכנות האמורה - וכך להצדיק שחרור לחלופת מעצר...."

(אציין כי כמפורט בסעיף 13 להחלטת הערר, קביעת ביהמ"ש המחוזי לענין הראיות לכאורה ביחס לעבירת נסיון הרצח היתה - **"... כי הונחה תשתית ראייתית לכאורית אך עוצמתה נמוכה"**. בסעיף 30 להחלטת הערר, כמצוטט לעיל, נקבע כי אין מקום להתערבות בקביעותיו אלה של ביהמ"ש המחוזי).

עברם בפלילים של שלושת המשיבים הינו מכביד ביותר. תסקירי המעצר, ביחס לכל אחד משלושת המשיבים חושפים מעורבות רבת שנים בעולם העברייני.

(בהמשך אתייחס לכל אחד מהם בנפרד).

חלופת המעצר שהציע המשיב 1 היתה מעצר בית בביתו במושב עוצם בפיקוח רעייתו כ"מפקחת מרכזית" ובסיוע לסירוגין של מפקחים נוספים -אמו , אחותו, וארבעה מחבריו.

חלופת המעצר שהציע המשיב 2 הינה מעצר בית בביתו שבהוד השרון בפיקוח לסירוגין של רעייתו, אחיו, בן דודו

ושניים מחבריו.

חלופת המעצר שהציע המשיב 3 היתה מעצר בית בביתו בנתניה בפיקוח לסירוגין של בת-זוגו, הוריו ודודתו.

בתסקירי המעצר - שלל כאמור בשרות המבחן את התאמת החלופות שהוצעו להשגת תכלית המעצר של הפגת המסוכנות - שלא לאמר לאיונה.

5. אתייחס להלן בקצרה באופן פרטני, ביחס לכל אחד משלושת המשיבים, לרכיבי מבחן ה"שלב השני" בדבר:

"... התאמת (החלופה) למידותיו של הנאשם הספציפי בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנשקף מהם" (כמצוטט מסעיף 32 להחלטת הערר).

א. המשיב 1 (שלום דומראני)

מעורבותו הפלילית החלה בהיותו בן שמונה עשרה וחצי עת נדון לשלוש שנות מאסר לאחר שהורשע בביצוע שוד מזוין.

בהמשך דרכו ריצה עשר תקופות מאסר נוספות - חלקן ממושכות - בגין עבירות אלימות, איומים, סחר בסמים, עבירות רכוש ועוד.

בתסקיר המעצר מצוין כי המשיב 1 מצוי בקשרים עם גורמים פליליים.

שרות המבחן מוסיף כי **"התרשמנו מפער הקיים בין האופן בו מציג ותופס עצמו לבין המיחוס לו בכתב האישום ועברו הפלילי. פער זה מקשה עלינו להעריך את רמת הסיכון במצבו ואת יכולתו לעמוד בגבולות שיוצבו לו"**.

שרות המבחן איננו ממליץ על שחרורו לחלופת המעצר, בין היתר, נוכח התרשמותו מאי יכולתם של הערבים המוצעים **"להציב לו גבול ברור, מוחשי וסמכותי להתנהגותו במחיצתם ותחת השגחתם"**.

ב. המשיב 2 - שלמה בסה

בעברו של המשיב 2 הרשעה בעבירות של סחיטה באיומים, החזקת מקום הימורים, מתן שוחד וקשירת קשר לפשע - בגין ריצה עונש מאסר של 33 חודשים (גזה"ד ממרץ 2008).

בגזר דין מיוני 2004 הוא נדון ל- 30 חודשי מאסר בגין עבירות נשיאת נשק, קשירת קשר לפשע, גניבה ועוד.

קדמו לכך הרשעות נוספות (גזרי דין מ-2001 ומ-2002) בהן הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי.

תסקיר המעצר בעניינו קובע כי :

"לאור עברו הפלילי ומעורבותו העמוקה עם דמויות שליליות בעברו אנו סבורים כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק"

וסיכום התסקיר הינו: **"לאור רמת הסיכון המתואר ולאור הפערים הרבים הקיימים בתיאורו את מהלך חייו - לא ניתן לשלול סיכון בשחרורו לחלופות המוצעות, גם אם השחרור ילווה באיזוק אלקטרוני"**

ג. המשיב 3 - רועי בונקר

בדצמבר 2006 נגזר דינו של המשיב 3 ל- 12 חודשי מאסר בגין הרשעתו בעבירות נשק.

בנובמבר 2008 נגזר דינו למאסר של שש שנים וארבעה חודשים בגין הרשעתו בעבירות נשק וגרימת חבלה בנסיבות מחמירות ברירות שירה בנשקו לעבר מכונית נוסעת תוך פגיעה בנוסעים.

מן הראוי להפנות בעניין זה לנאמר בסעיף 34 להחלטת הערר - כדלהלן: **"באשר לעורר 3 (המשיב 3 דנן) מסוכנותו היא מובהקת יותר, נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעה משנת 2008 בגין אירוע בו ירה לרכב של אדם עימו היה מסוכסך , בעת שאותו אדם שהיה ברכב עם אישתו ובנו, וגרם לו ולבנו פציעות..."**

בתסקיר המעצר בעניינו - נאמר כי המפקחים וחלופות המעצר המוצעות **"לא מהווים להערכתנו דמות סמכות והשפעה מהותית על רועי והם יתקשו מאוד בשימת גבולות ברורים להתנהלותו"**.

ומסכם שרות המבחן את הדברים כדלהלן:

"לנוכח מאפייני אישיותו והתנהלותו, עברו הפלילי ומעצרו בשנית בפרק זמן קצר ביותר, ולאור רמת הסיכון שבהתנהגותו כאמור, ולמרות התרשמותנו מהערבים כאנשים המנהלים אורח חיים נורמטיבי ותקין - לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות מעורבותו בפלילים במסגרת שהייתו בחלופות המוצעות - גם אם השחרור ילווה באיזוק אלקטרוני".

6. ב"כ המשיב 1 טענו כי בהליך פלילי קודם שנוהל נגדו הוא שוחרר בגדרו של בש"פ 4516/11 לחלופת מעצר - ולא הפר את תנאיה.

ואמנם, טענה זו טענו באי כוחו (אותה השעה) של המשיב 1 בהליכי בש"פ 8591/13 בעניין הליך פלילי, נוסף ומאוחר יותר, בו נעצר עד תום ההליכים.

בהחלטתו של כב' השופט י. דנציגר באותו העניין (מיום 30/12/13) נאמרו בהקשר זה הדברים הבאים:

"בחינתה החלטה מושא בש"פ 4516/11 מעלה הכינה נסיבות שמהיושנות. השופט גרוניסקבע שם כי מעורבותו של דומראני במעשים המפורטים בכתבה אישום הינה "מרוחקת" יותר

במקרה דנן, דומרניה ואמה מצעה עיקרילכאורה שלעבירת הסחיטה באיומים...

זאת ועוד, בעוד שבהחלטה מושא בש"פ 4516/11

הוא שמדומרני בסחיטה באיומים על רקע אינטרסים כלכליים גרידא,

הרישלתעמיחלהלכאורה הסלמה במעורבותו בפלילים - וכפועל יוצא מכך גם בסוכנות.

שכן במקרה דנן הוא אפילו לשיבוש הליך הבחירות לאור יום".

עבירות הנשק, מתן האמצעים לביצוע פשע וקשירת הקשר, נשוא כתב האישום דנן והמוכחות לכאורה, מעידות על הסלמה נוספת של מעורבות שלושת המשיבים בעשייה העבריינית והפלילית.

וגם מכאן תוספת נדבך של סיכון ומסוכנות ברכיב הנדרש לעניין זה בבדיקת ה"שלב השני" של "הבחינה הדו-שלבית" - האמורה בסעיף 32 להחלטת הערר.

7. בפיסקה החותמת את החלטת בית המשפט העליון בערר - הושב כאמור הדיון לבית המשפט המחוזי : **"כדי שייבחן את החלופות הקונקרטיות למעצר מאחורי סורג ובריח.**

יודגש כי לבית המשפט המחוזי שיקול דעת מלא להחליט האם ניתן לשחרר את המשיבים לחלופות המוצעות - כאשר, כאמור, אינני מביע כל עמדה בעניין זה"

כמפורט בנימוקי החלטה זו לעיל - בדקתי את החלופות המוצעות בחנתי טענות הצדדים ושקלתי היטב את המפורט בתסקירי המעצר בעניין כל אחד משלושת המשיבים.

בהינתן המסוכנות הקשה הנובעת לעבירות הנשק והאחרות המוכחות לכאורה, בהינתן עברם בפלילים הקשה והמכביד מאוד של שלושת המשיבים, בהינתן טיב החלופות שהוצעו ובהינתן המשקל הרב שאני מייחס לתסקירי המעצר - מסקנתי הינה כי חלופות המעצר שהוצעו לא יסכנו בנסיבות המשיבים דנן להשגת תכלית המעצר.

אשר על כן אני מורה כי שלושת המשיבים יישארו במעצר עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, במעמד ב"כ המבקשת וב"כ המשיבים.